

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΘΟΙ ΦΙΛΙΑΣ κ. ΓΙΩΡΓΟΥ
ΧΑΤΖΗΑΜΙΑΝΟΥ ΣΤΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΜΝΗΜΗΣ ΚΑΙ
ΑΓΩΝΑ ΦΙΛΙΩΤΩΝ, ΠΕΡΙΣΤΕΡΩΝΑ 23.7.1995

**Την Φιλιά θα την πάρουμε
με τα ίδια μας τα χέρια!**

Ελληνίδες, Έλληνες,

Συμπληρώνονται φέτος 21 χρόνια από τότε που με σφιγμένη την καρδιά αφήσαμε την αγαπημένη μας γη και φεύγαμε για το ταξίδι στο άγνωστο.

Συμπληρώνονται επίσης δέκα χρόνια από τότε που για πρώτη φορά πραγματοποιήσαμε την πορεία προς το κατεχόμενο χωριό μας.

Εγκαινιάσαμε τότε μία νέα μορφή αγώνα γιατί πιστέψαμε και πιστεύουμε πως η λευτεριά μας είναι πρώτα δική μας υπόθεση. Είναι υπόθεση του καθενός μας ξεχωριστά.

Εμείς οι Φιλιώτες πιστέψαμε ο καθένας ξεχωριστά πως σ' εμάς εξαρτάται η σωτηρία της πατρίδας και αν εμείς δεν αγωνιστούμε γι' αυτήν, κανείς δεν πρόκειται να μας την προσφέρει ως δώρο, χωρίς να τη διεκδικήσουμε. "Αν λαχταράς τη λευτεριά, σε ξένους μην ελπίζεις. Πάρτην, αν θέλεις, μόνος σου, αλλιώς δεν την αξίζεις". Η μαζική αυτή συγκέντρωσή μας, φανεράνει για ακόμη μια φορά πως στη ψυχή του κάθε Φιλιώτη είναι βαθειά ριζωμένη η αγάπη για την πατρίδα, και πως είναι έτοιμος να παλέψει για να επικρατήσει το δίκαιο και η αλήθεια.

Μαζευτήσαμε για άλλη μια φορά εδώ, απέναντι από τα ιερά χώματά μας για ν' αντισταθούμε στ' άδικο. Για να υψώσουμε τη φωνή μας, να σφίξουμε τη γροθιά μας και να παλέψουμε με την κατοχή. Μοναδικά μας όπλα, η ακατανίκητη ψυχή μας, το δίκαιο του αγώνα μας, και η πίστη μας στο Θεό. Στόχος μας, να φθάσουμε στη Φιλιά. Να πορευτούμε για άλλη μια φορά, με περισσότερη, τώρα, ψυχική δύναμη, για να μπούμε στο κατεχόμενο χωριό μας. Ας μιλήσουμε ειλικρινά. Στα δέκα χρόνια που πραγματοποιούμε τη δυναμική μας αυτή πορεία, έχουμε συγκρουστεί πάρα πολλές φορές με όσους μας έχουν εμποδίσει να συνεχίσουμε απρόσκοπτα την πορεία προς το χωριό μας το οποίο βλέπαμε απέναντι. Όμως, ποτέ δεν πιστέψαμε στ' αλήθεια, όλοι οι Φιλιώτες πως θα μπορούσαμε να πατήσουμε τα άγια μας χώματα όλοι οι νόμιμοι κάτοικοι του αγαπημένου μας χωριού. Νοιώθουμε πράγματι περήφανοι γιατί ξεχωρίζουμε, ναι ξεχωρίζουμε εμείς οι Φιλιώτες, από τους υπόλοιπους πρόσφυγες. Ξεχωρίζουμε στο δυναμισμό, στην ομοψυχία, στη ψυχική δύναμη, που αντλούμε από την υπέρμετρη και ακραία, ναι ακραία,

αγάπη μας για την Φιλιά. Θα ξεχωρίζουμε όμως πιο πολύ, και θα γραφτούμε στην ιστορία, αν καταφέρουμε όλοι, με μια ψυχή, να φθάσουμε στο κατεχόμενο χωριό μας. Ν' ακουμπήσουμε με την παλάτη μας τους τοίχους των σπιτιών μας, να σπύσουμε για να φιλήσουμε τ' αγιασμένα μας χώματα.

Ελληνίδες και Έλληνες, ηρωικοί κάτοικοι της Φιλιάς,

Όλοι μάς γέλασαν φοβερά. Για εικοσιένα τώρα χρόνια αναμένουμε την επίλυση του προβλήματός μας μέσα από τις τετριμένες και άγονες διαδικασίες που ακολουθούνται. Η διεθνής διπλωματία στην οποία εν πολλοίς η πολιτική μας ηγεσία στηρίζει τις ελπίδες της, είναι άδικη και ποτέ δεν αντίκρισε με θετικό φρακό τον αγώνα μας.

Τα 21 χρόνια που προηγήθηκαν σφραγίστηκαν με τον εμπαιγμό και την κοροϊδία σε βάρος μας, ενώ την ίδια στιγμή, οι λεηλασίες των εκκλησιών μας, των ιερών και οσίων μας, των σπιτιών και των περιουσιών μας, ακόμμη συνεχίζονται.

Η πολιτική μας ηγεσία στάθηκε ανίκανη για τόσα χρόνια να ανατρέψει τα κατοκικά δεδομένα και μπλέχθηκε σε χρονοβόρες και άκαρπες διαδικασίες, που μόνο τον εχθρό εξυπηρετούν. Στάθηκε ανίκανη η πολιτική μας ηγεσία να παραμείνει πιστή σε βασικές αρχές για την επιβίωση του κυπριακού Ελληνισμού και πίστεψε πως το Κυπριακό μπορούσε να λυθεί στο πλαίσιο ενός συνεταιριστικού ομοσπονδιακού κράτους. Ενός κράτους, που εκτός των άλλων καθιστά τους Έλληνες της Κύπρου σε πολίτες δεύτερας κατηγορίας, ενώ στην ουσία απαγορεύει στους περισσότερους να επιστρέψουν στις πατρογονικές τους εστίες. Όμως, ούτε και αυτή η λύση που παρουσιάζεται ως εφικτή, δεν στάθηκε ικανή να επιτευχθεί.

Ο χρόνος κυλά, οι μικροί έγιναν μεγάλοι, οι μεσήλικες έγιναν γέροντες, και πολλοί από τους πρόσφυγες που ζούσαν με τ' όνειρο της επιστροφής, έφυγαν με την πίκρα στα χείλη, αφήνοντας τα κόκκαλα τους μακριά από τον τόπο τους.

Η Τουρκία, παρά τα σοβαρά εσωτερικά και οικονομικά προβλήματα που αντιμετωπίζει, τόσο η ίδια, όσο και το ανδρείκελό της, το ψευδοκράτος Ντενκτάς, προσπαθεί να παρουσιάζεται με ένα ψεύτικο πρόσωπο, του τάχα ισχυρού και παντοδύναμου της περιοχής. Προσπαθεί να δημιουργήσει στον Ελληνισμό ένα αίσθημα φόβου, το οποίο δυστυχώς αναπαράγεται από τη δική μας πολιτική ηγεσία.

Θα πρέπει όμως επιτέλους να αντιληφθούμε πως μια τέτοια τακτική, στοχεύει στο να εξουδετερώσει την αντίστασή μας για να μπορέσουμε σταδιακά να αποδεχτούμε τη συνθηκολόγηση! Όμως, πλανήθηκαν πλάνην οικτράν. Εμείς, ως Έλληνες και ιδιαίτερα οι κάτοικοι της Φιλιάς, ποτέ δεν πρόκειται να συμβιβαστούμε με την κατοχή. Ποτέ δεν πρόκειται να συνθηκολογήσουμε. Κρατούμε ψηλά το λάβαρο της τιμής και της εθνικής αξιοπρέπειας, και δεν πρόκειται να υποστείουμε τη σημαία του ανυποχώρητου αγώνα μέχρι την τελική μας δικαίωση.

Ένας λαός αγωνίζεται δίνοντας την ίδια τη ζωή του για οράματα και ιδανικά, αλλά ποτέ στην ιστορία κανένας λαός δεν αγωνίστηκε και δεν θυσίαστηκε για να παραχωρήσει εδάφη και δικαιώματα στον κατακτητή του. Και φυσικά και εμείς, κληρονόμοι μιας λαμπρής ιστορίας δεν θα δεχθούμε το συμβιβασμό, όσο έντιμος και αν παρουσιάζεται, με τον κατακτητή, γιατί στην ουσία αυτό σημαίνει συνθηκολόγηση, υποταγή και αναγνώριση τετελεσμένων.

Θα πρέπει επιτέλους να αντιληφθεί η πολιτική μας ηγεσία πως δεν πρέπει να στηρίζει την πολιτική της στις απειλητικές διαθέσεις της Τουρκίας. Πρέπει επιτέλους να ασκήσουμε κι εμείς την επιθετική μας πολιτική, την πολιτική της ολοκληρωτικής διεκδίκησης των κατεχομένων εδαφών μας, την πολιτική του φόβου, που ασκεί η Τουρκία. Είναι ιστορικά ανεπίτρεπτο να συζητούμε την παραχώρηση υπερπρονομίων στον κατακτητή και να μην επιμένουμε στις αρχές της χιλιετούς και του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών.

Πρέπει επιτέλους να υψώσουμε το ανάστημά μας και να ανακτήσουμε τη χαμένη εθνική μας αξιοπρέπεια. Υψώνουμε σήμερα στεντόρεια φωνή διαμαρτυρίας και οργής. Ας μην ολιγοψήσουμε. Στο τουρκοπατημένο χωριό μας, επτά χιλιάδων χρόνων πολιτισμός λεηλατείται. Τριών χιλιάδων χρόνων ελληνικής ιστορίας βιάζεται και παραχαράσσεται. Δύο χιλιάδων χρόνων ορθοδοξίας βεβηλώνεται. Εικοσιένα χρόνια ο αιμοσταγής Αττίλας μολύνει τα άγια χώματά μας και καρπύεται τη γη την ποτισμένη με την μόχθο και τον ιδρώτα μας.

Ομολογούμε πως μας έδωσαν ελπίδες οι διακηρύξεις του Προέδρου της Δημοκρατίας για την σύγκληση πανεθνικής διάσκεψης και για την υιοθέτηση του Ενιαίου Αμυντικού Δόγματος Ελλάδας και Κύπρου. Όμως, εκείνο που παρατηρούμε είναι ότι λέγονται πολλά και γίνονται λίγα, ενώ θα έπρεπε να γίνεται ακριβώς το αντίθετο. Το Ενιαίο Αμυντικό Δόγμα δεν χρησιμοποιήθηκε ως ενισχυτικό όπλο για αλλαγή πορείας, ούτε προσπαθήσαμε μ' αυτό να εκφοβίσουμε τον κατακτητή. Ερωτούμε την Κυβέρνηση της Κύπρου και της Ελλάδας: Ποια η χρησιμότητα ενός τέτοιου δόγματος όταν εξακολουθούμε να επιμένουμε στην οδυνηρή λύση της ομοσπονδίας; Ποια η χρησιμότητα ενός τέτοιου δόγματος όταν εξακολουθούμε να βρισκόμαστε ακόμα μέσα στα πλοκάμια ενός άκαρπου διακοινοτικού διαλόγου;

Η υιοθέτηση του Ενιαίου Αμυντικού Δόγματος έπρεπε να συνοδεύεται από την αλλαγή πορείας και από την απαλλαγή μας από τις στείρες διαδικασίες, που μέχρι σήμερα ακολουθούμε. Η υιοθέτηση του Ενιαίου Αμυντικού Δόγματος έπρεπε να είχε ενταχθεί μέσα στα πλαίσια μιας δυναμικής πολιτικής με την οποία να διεκδικούμε την πλήρη δικαίωση του Ελληνισμού της Κύπρου και όχι να συνεχίζουμε την πολιτική της υποτέλειας και του συμβιβασμού με τα κατοχικά δεδομένα και μάλιστα μέσα από μυστικές συνομιλίες. Η αλήθεια και το δίκαιο δεν θέλουν μυστικότητα...

Τις μέρες αυτές, που οι Τούρκοι πραγματοποιούν μπροστα στα μάτια μας οχυρωματικά έργα, επιχειρώντας να δημιουργήσουν ένα κλίμα φόβου, δοκιμάστηκε το Ενιαίο Αμυντικό Δόγμα και γενικά η πολιτική μας.

Αρκεστήκαμε να καταγγείλουμε τις προκλήσεις των Τούρκων. Αλήθεια, εμείς τι κάναμε για να δημιουργήσουμε στην άλλη πλευρά το κλίμα του φόβου; Τουλάχιστον, τι κάναμε για να αυξήσουμε το γόητρο του λαού μας και την εθνική του υπερηφάνεια;

Πρέπει επιτέλους η πολιτική μας ηγεσία να αρθεί στο ύψος των περιστάσεων. Πρέπει να λάβει υπ' όψιν της ότι υπάρχει ένας λαός έτοιμος να αγωνιστεί και να διεκδικήσει με κάθε θυσία το δίκαιό του.

Εμείς, τουλάχιστον το αποδείξαμε πολλές φορές, και μάλιστα μέσα σε ένα κλίμα, που δεν ευνοεί δυστυχώς τις αγωνιστικές εξάρσεις.

Εμείς οι Φιλιότες παραμένουμε αμετανόητοι αγωνιστές της δικαιοσύνης, οποιοδήποτε και αν είναι το κλίμα το οποίο τα διάφορα κέντρα προσπαθούν να επιβάλουν, οποιοδήποτε και αν είναι το τίμημα.

Η φετινή μας εκδήλωση παρουσιάζει μια καινοτομία. Πέρα από την πορεία προς το κατεχόμενο χωριό μας, ανακοινώνουμε σήμερα επίσημα την προσφυγή όλων των κατοίκων της Φιλιάς στο Συμβούλιο της Ευρώπης, με την οποία θα καταγγείλουμε την Τουρκία ότι κατέχει παράνομα τη δική μας γη, τα δικά μας σπίτια και τις περιουσίες μας, τις οποίες εκμεταλλεύονται άλλοι. Πρέπει να τονίσουμε ότι την προσθήκη της προσφυγής μας ανέλαβε χωρίς αμοιβή ο πρώην Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας κ. Μιχαλάκης Τριανταφυλλίδης τον οποίο ευχαριστούμε δημόσια.

Με την ενέγγειά μας αυτή, την οποία προσυπογράφουμε όλοι οι Φιλιότες, αποσκοπούμε να εντείνουμε τις καταγγελίες σε βάρος της Τουρκίας, αλλά και να διεκδικήσουμε με ακόμη έναν τρόπο το δίκαιό μας.

Φιλιώτισσα και Φιλιώτη,

Σε λίγο θα πορευτείς απέναντι, στο κατεχόμενο χωριό σου, στο αγαπημένο σου σπίτι. Πάμε για να πατήσουμε τα βρεγμένα από τον ιδρώτα του μόχθου μας χώματα. Πάμε για να σταθούμε για άλλη μια φορά αντιμέτωποι με την κατοχή. Πάμε και πάλι αντίξυ από την κατεχόμενη Φιλιά, γιατί ο πόθος μας για επιστροφή είναι βαθειά ριζωμένος στη ψυχή μας. Πάμε γιατί κουραστήκαμε ν' ακούμε τις κούφιες υποσχέσεις και να στηρίζουμε τις ελπίδες μας στην ...καλή θέληση του Ντενκτάς. Πάμε, Ελληνίδες και Έλληνες, για να διεκδικήσουμε μόνοι μας το ιερό δικαίωμα να επιστρέψουμε στη δική μας γη, τη γη στην οποία βρίσκονται θαμμένοι γονιοί και πρόγονοί μας, στη γη που μας έθρεψε και μας μεγάλωσε.

Ο αγώνας ενός αδικημένου και καταπιεσμένου λαού, δεν διεξάγεται μόνο στα τραπέζια των συνομιλιών, ούτε είναι ποτέ δυνατόν οι ισχυροί της γης να μας προσφέρουν τη λευτεριά μας ως δώρο. Αυτοί δεν πόνεσαν, αυτοί δεν λάτρεψαν την αγιασμένη μας γη, αυτοί δεν ήπιαν το νερό από τις κρύες μας βρύσες. Δεν έσκαψαν τη γη και δεν την πότισαν με τον ιδρώτα τους. Δεν μπορούμε να μιλούμε για αγώνα όταν ο ίδιος ο λαός απέχει ή αποθαρρύνεται να συμμετέχει σ' αυτόν.

Εσύ, τιμημένη Φιλιώτη και Φιλιώτισσα, πίστεψες από καιρό και πρέπει να το αντιληφθούν όλοι οι πρόσφυγες, πως η απελευθέρωση της πατρίδας μας είναι πρώτα δική σου υπόθεση, είναι υπόθεση του καθενός μας ξεχωριστά. “Αν δε σώσω εγώ και εσύ το Έθνος, κανένας άλλος δεν θα βρεθεί για να το κάνει”, έλεγε ο Ίων Δραγούμης. Προπάντων, η επιστροφή στη δική μας γη, στις δικές μας περιουσίες, δεν μπορεί να γίνει από τους ξένους, αν εμείς, ο καθένας ξεχωριστά, δεν δώσουμε τον δικό μας αγώνα.

Ατενίζοντας προς τον ηρωικό Πενταδάκτυλο, και βλέποντας μπροστά μας τα σπίτια της Φιλιάς, με ακλόνητη πίστη στο δίκαιο του αγώνα μας και με συμπαραστάτη μας τον πολιούχο του χωριού μας Άγιο Γεώργιο τον στρατηλάτη, πορευόμαστε στ’ όνειρο για να το κάνουμε πραγματικότητα. Η Φιλιά βρίσκεται μπροστά μας και αρκεί να τ’ αποφασίσουμε για ν’ αγγίξουμε την παλάμη μας στα άγια της χώματα, για να μπορούμε εν σώματι και ψυχή στους γνώριμους δρόμους της.

Εμείς τ’ αποφασίσαμε και το λόγο μας δεν θα τον πάρουμε πίσω: Την Φιλιά θα την πάρουμε, με τα ίδια μας τα χέρια...